

POLITECHNIKA RZESZOWSKA
im. Ignacego Łukasiewicza
WYDZIAŁ MATEMATYKI I FIZYKI STOSOWANEJ

STACH KACPER

Projekt #3 – funkcje operujące na grafie skierowanym reprezentowanym
przez macierz sąsiedztwa.

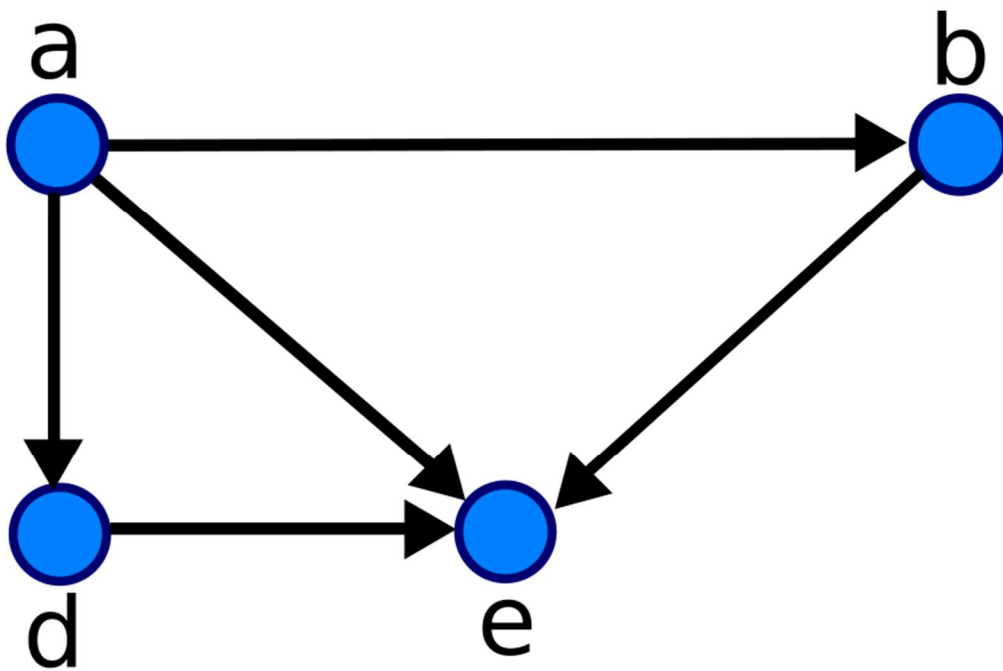
Rzeszów 2023

Spis treści

1.	Czym jest graf skierowany?	3
2.	OPISY ORAZ PSEUDOKOD FUNKCJI	4
1.	Funkcja pokazująca sąsiadów dla każdego wierzchołka grafu,	5
2.	Funkcja wypisująca wszystkie wierzchołki, które są sąsiadami każdego wierzchołka,	6
3.	Funkcja zliczająca stopnie wychodzące wszystkich wierzchołków. 7	
4.	Funkcja zliczająca stopnie wchodzące wszystkich wierzchołków.	8
5.	Funkcja zliczająca wierzchołki izolowane.	9
6.	Funkcja zliczająca pętle	10
7.	Funkcja znajdujące krawędzie dwukierunkowe	11
3.	Funkcja main.	12

1. Czym jest graf skierowany?

Graf skierowany jest rodzajem grafu, który definiujemy jako uporządkowaną parę zbiorów. Pierwszy z nich zawiera wierzchołki grafu, a drugi składa się z krawędzi grafu, czyli uporządkowanych par wierzchołków. Po grafie możemy poruszać się tylko w kierunkach wskazywanych przez krawędzie.

Rysunek 1 - Graf skierowany

2. OPISY ORAZ PSEUDOKOD FUNKCJI

Poniżej opisane zostały następujące funkcje programu:

- 1) Funkcja pokazująca sąsiadów dla każdego wierzchołka grafu,
- 2) Funkcja wypisująca wszystkie wierzchołki, które są sąsiadami każdego wierzchołka,
- 3) Funkcja pokazująca stopnie wychodzące wszystkich wierzchołków,
- 4) Funkcja pokazująca stopnie wchodzące wszystkich wierzchołków,
- 5) Funkcja wypisująca wierzchołki izolowane,
- 6) Funkcja wypisująca pętle,
- 7) Funkcja wypisująca wszystkie krawędzie dwukierunkowe.

1. Funkcja pokazująca sąsiadów dla każdego wierzchołka grafu,

W grafie reprezentowanym przez macierz sąsiedztwa możemy pokazać dane, posługując się wartościami w naszej macierzy. W tym przypadku posługujemy się dwoma pętlami, które poruszają się po wierszach i kolumnach macierzy. W tym przypadku, gdy w danym wierszu i kolumnie znajdzie się wartość „1” oznacza to, że wierzchołek [i] ma sąsiada [j].

```
void podpunkt_1(char **A, int n)
{
    cout<<"1)"<<endl;
    for( int i = 0; i < n; i++ )
    {
        int c=0;
        //zmienna pozwalajaca policzyc ilu sasiadow ma wierzcholek
        cout<<"wierzcholek "<<i<<" |"<<"sasiadzi to wierzcholki numer"<<": ";
        for( int j = 0; j < n; j++ )
        //przeszukujemy i-ty wiersz jesli jest w nim 1 to znalezlismy sasiada
        {
            if(A[i][j]==1)
            {
                c++;
                cout<<j<<",";
            }
        }

        if(c==0)
            cout<<"brak"; //jesli nie ma sasiadow
        cout<<endl;
    }
}
```

Rysunek 2 - Kod funkcji nr. 1

```
1  Funkcja "podpunkt_1"
2
3  wypisuje na ekran "1)" i nowa linie
4  dla i od 0 do n-1 wykonuj:
5  tworzy zmienna c i ustawia ja na 0
6  wypisuje na ekran "wierzcholek " i aktualna wartosc i oraz
7  | sasiadzi to wierzcholki numer:"
8  dla j od 0 do n-1 wykonuj:
9  jesli element A[i][j] jest rowny 1, to:
10 zwieksza c o 1
11 wypisuje na ekran j i przecinek
12 jesli c jest rowne 0, to wypisuje na ekran "brak"
13 wypisuje nowa linie
14 konczy dzialanie funkcji
```

Rysunek 3 - Pseudokod funkcji nr.1

2. Funkcja wypisująca wszystkie wierzchołki, które są sąsiadami każdego wierzchołka,

Aby znaleźć wierzchołek, który jest sąsiadem każdego wierzchołka, należy zliczyć ilość sąsiadów. Jeśli jest taka sama jak ilość krawędzi, to wierzchołek spełnia nasz warunek.

```
void podpunkt_2(char **A, int n, int m)
{
    int c=0;
    cout<<"2)"<<endl;
    for( int i = 0; i < n; i++ )
    {
        int b=0;
        for( int j = 0; j < n; j++ )
            //przeszukujemy wiersz i-ty
            {
                if(A[i][j]==1)
                    //jesli komorka jest rowna 1 wierzcholek jest sasiadanem
                    {
                        b++; //zliczamy sasiadow
                    }
            }
        if(b==m)
        {
            c++;
            cout<<"wierzcholek " <<i<<" jest sasiadem kazdego wierzchołka"<<endl;
        }
    }
    if(c==0)
        cout<<"brak wierzchołków, które są sąsiadami każdego wierzchołka"<<endl;
}
```

Rysunek 4 - Kod funkcji nr.2

```
1  podpunkt_2(tablica dwuwymiarowa znakow A,
2  |liczba naturalna n, liczba naturalna m)
3  zmienna calkowita c = 0
4  wypisz "2)"
5  dla kazdej liczby naturalnej i od 0 do n-1
6  zmienna calkowita b = 0
7  dla kazdej liczby naturalnej j od 0 do n-1
8  //przeszukujemy wiersz i-ty
9  jezeli A[i][j] jest rowne 1
10 //jesli komorka jest rowna 1 wierzcholek jest sasiadem
11 b++; //zliczamy sasiadow
12 koniec petli
13 jezeli b jest rowne m
14 c++;
15 wypisz "wierzcholek " i " jest sasiadem kazdego wierzchołka"
16 koniec petli
17 jezeli c jest rowne 0
18 wypisz "brak wierzchołków, które są sąsiadami każdego wierzchołka"
```

Rysunek 5 - Pseudokod funkcji nr.2

3. Funkcja zliczająca stopnie wychodzące wszystkich wierzchołków.

Aby zliczyć stopnie wychodzące wszystkich wierzchołków, przeszukujemy wiersz w poszukiwaniu wartości „1”. Po znalezieniu inkrementujemy zmienną zliczającą stopnie wychodzące.

```
void podpunkt_3(char **A, int n)
{
    cout<<"3)"<<endl;
    for(int i = 0; i < n; i++)
    {
        int wychodzacy=0;
        cout<<"wierzcholek " <<i<<" " <<"stopien wychodzacy"<<":";

        for( int j = 0; j < n; j++) //przeszukujemy wiersz
        {
            if(A[i][j]==1)
            {
                wychodzacy++; //zliczamy sasiadow
            }
        }
        cout<<wychodzacy<<endl;
    }
}
```

Rysunek 6 - Kod funkcji nr.3

```
1  podpunkt_3(tablica dwuwymiarowa znakow A, liczba naturalna n)
2  wypisz "3)"
3  dla kazdej liczby naturalnej i od 0 do n-1
4  zmienna calkowita wychodzacy = 0
5  wypisz "wierzcholek " i "stopien wychodzacy :"
6  dla kazdej liczby naturalnej j od 0 do n-1
7  //przeszukujemy wiersz
8  jezeli A[i][j] jest rowne 1
9  wychodzacy++; //zliczamy sasiadow
10 wypisz wychodzacy i przejdz do nowej linii
11 koniec petli i adami kazdego wierzchołka"
```

Rysunek 7 - Pseudokod funkcji nr.3

4. Funkcja zliczająca stopnie wchodzące wszystkich wierzchołków.

Aby zliczyć stopnie wychodzące wszystkich wierzchołków, przeszukujemy kolumnę w poszukiwaniu wartości „1”. Po znalezieniu inkrementujemy zmienną zliczającą stopnie wchodzące.

```
void podpunkt_4(char **A, int n)
{
    cout<<"4)"<<endl;
    for(int i = 0; i < n; i++ )
    {
        int wchodzacy=0;
        cout<<"wierzcholek " <<i<<" " <<"stopien wchodzacy"<<":";

        for(int j = 0; j < n; j++ )//przeszukujemy kolumnę
        {
            if(A[j][i]==1)
            {
                wchodzacy++;
            }
        }
        cout<<wchodzacy<<endl;
    }
}
```

Rysunek 8 - Kod funkcji nr.4

```
1  podpunkt_4(tablica dwuwymiarowa znakow A, liczba naturalna n)
2  wypisz "4)"
3  dla kazdej liczby naturalnej i od 0 do n-1
4  zmienna calkowita wchodzacy = 0
5  wypisz "wierzcholek " i "stopien wchodzacy :"
6  dla kazdej liczby naturalnej j od 0 do n-1
7  //przeszukujemy wiersz
8  jezeli A[j][i] jest rowne 1
9  wchodzacy++; //zliczamy sąsiadów
10 wypisz wchodzacy i przejdź do nowej linii
11 koniec petli i adami kazdego wierzchołka"
```

Rysunek 9 - Pseudokod funkcji nr.4

5. Funkcja zliczająca wierzchołki izolowane.

Wierzchołki izolowane znajdziemy obliczając, czy posiada on jakiegokolwiek krawędzie. Jeżeli liczba krawędzi jest równa 0, to wierzchołek jest izolowany.

```
void podpunkt_5(char **A, int n)
{
    int c=0;
    cout<<"5)"<<endl;
    for(int i = 0; i < n; i++)
    {
        int b=0;
        for(int j = 0; j < n; j++)
        {
            if(A[j][i]==1 || A[i][j]==1)
                //przeszukujemy kolumnę i wiersz to lub to musi być równe jeden
            {
                b++;
            }
        }
        if(b==0)
        {
            cout<<"wierzchołek " <<i>i<<" jest izolowany"<<endl;
            c++;
        }
    }
    if(c==0) cout<<"brak wierzchołków izolowanych"<<endl;
}
```

Rysunek 10 - Kod funkcji nr.5

```
1  podpunkt_5(tablica dwuwymiarowa znaków A, liczba naturalna n)
2  zmienna całkowita c = 0
3  wypisz "5)"
4  dla każdej liczby naturalnej i od 0 do n-1
5  zmienna całkowita b = 0
6  dla każdej liczby naturalnej j od 0 do n-1
7  //przeszukujemy kolumnę i wiersz
8  jeżeli A[j][i] jest równe 1 lub A[i][j] jest równe 1
9  b++;
10 koniec petli
11 jeżeli b jest równe 0
12 wypisz "wierzchołek " i " jest izolowany"
13 c++;
14 koniec petli
15 jeżeli c jest równe 0
16 wypisz "brak wierzchołków izolowanych"
```

Rysunek 11 - Pseudokod funkcji nr.5

6. Funkcja zliczająca pętle

Aby obliczyć pętlę należy sprawdzić, czy w *i*-tej kolumnie i *i*-tym wierszu znajdziemy wartość „1”.

```
void podpunkt_6(char **A, int n)
{
    cout<<"6) "<<endl;
    int c=0;
    for(int i = 0; i < n; i++ )
        //w celu sprawdzenia wartosci i-tej kolumny i-tego wiersza
        {
            if(A[i][i]==1)
            {
                cout<<"wierzcholek " <<i<<" posiada petle"<<endl;
                c++; //zliczanie ilosci petli
            }
        }
    if(c==0) cout<<"brak petli"<<endl; //jesli nie ma petli
}
```

Rysunek 12 - Kod funkcji nr.6

```
1  podpunkt_6(tablica dwuwymiarowa znakow A, liczba naturalna n)
2  wypisz "6)"
3  zmienna calkowita c = 0
4  dla kazdej liczby naturalnej i od 0 do n-1
5  //w celu sprawdzenia wartosci i-tej kolumny i-tego wiersza
6  jezeli A[i][i] jest rowne 1
7  wypisz "wierzcholek " i " posiada petle"
8  c++; //zliczanie ilosci petli
9  koniec petli
10 jesli c jest rowne 0
11 wypisz "brak petli"
```

Rysunek 13 - Pseudokod funkcji nr.6

7. Funkcja znajdująca krawędzie dwukierunkowe

```
void podpunkt_7(char **A, int n)
{
    int a, c=0;
    cout<<"7)"<<endl;
    for(int i = 0; i < n; i++)
    {
        int a;
        if(i==a) i++;
        //aby nie wypisywać dwa razy tego samego tylko w innej kolejności wierzchołków
        for(int j = 0; j < n; j++)
        {
            if(A[j][i]==1&&A[i][j]==1&&j!=i)
            {
                cout<<"wierzchołek "<<i<<" i "<<j<<" łączy krawędź dwukierunkową"<<endl;
                a=j;
                c++; //zliczenie ilości krawędzi dwukierunkowych
            }
        }
    }
    if(c==0) cout<<"nie ma wierzchołków które mają krawędź dwukierunkową"<<endl;
    //aby zaznaczyć że ich nie ma
}
```

Rysunek 14 - Kod funkcji nr.7

```
1  podpunkt_7(tablica dwuwymiarowa znaków A, liczba naturalna n)
2  zmienna całkowita a, zmienna całkowita c = 0
3  wypisz "7)"
4  dla każdej liczby naturalnej i od 0 do n-1
5  zmienna całkowita a
6  jeśli i jest równe a to i++;
7  dla każdej liczby naturalnej j od 0 do n-1
8  jeśli A[j][i] jest równe 1 i A[i][j] jest równe 1 i j jest różne od i
9  wypisz "wierzchołek " i " i " j " łączy krawędź dwukierunkową"
10 a = j
11 c++; |
12 koniec petli
13 jeśli c jest równe 0
14 wypisz "nie ma wierzchołków, które mają krawędź dwukierunkową"
```

Rysunek 15 - Pseudokod funkcji nr.7

3. Funkcja main.

```
int main( )
{
    int n, m, a, b;
    char ** A;
    cout<<"Podaj ilosc wierzchołkow"<<endl;
    cin >> n; //Czytamy liczbę wierzchołkow
    cout<<"Podaj ilosc krawedzi"<<endl;
    cin >> m; // wczytujemy krawedzi
    cout<<"podaj liste krawedzi"<<endl;
    A = new char *[n]; // Tworzymy tablice wskaźnikow

    for(int i = 0; i < n; i++ )
        A [i] = new char [n]; // Tworzymy wiersze
    // Macierz wypelniamy zerami
    for(int i = 0; i < n; i++ )
        for(int j = 0; j < n; j++ ) A [ i ][ j ] = 0;
    // Odczytujemy kolejne definicje krawędzi
    for(int i = 0; i < m; i++ )
    { //cout<<"podaj wierzcholek startowy numer:"<<i<<endl;
      cin >> a; // Wierzcholek startowy krawedzi
      //cout<<"podaj wierzcholek koncowy numer:"<<i<<endl;
      cin>> b; // Wierzcholek koncowy krawedzi
      A [a][b] = 1; // krawedz a,b
    }
    cout << endl;
    //wywołania funkcji
    podpunkt_1(A, n);
    podpunkt_2(A, n, m);
    podpunkt_3(A, n);
    podpunkt_4(A, n);
    podpunkt_5(A, n);
    podpunkt_6(A, n);
    podpunkt_7(A, n);
    return 0;
}
```

Rysunek 16 - Kod funkcji main